

63

עין משפט
גר מצוה

לה א מ"י פ"ד מהל'
סמדין הלכה ט:

תורה אור השלם

1. אמרו צדיק כי טוב כי
פרי מעלליהם יאכלו:
ישעיהו 2 י

רבינו חננאל

שהיוצר הגהת דלתות,
שהיוצר פתחו והבאן
צריכון לסמון והשמיסין
שפתחו (הצריאין), והו
שמיני הכנסו וטל שש,
[ב] בשכר הגהת דלתות,
ואמרין לימא לך שממר
הוצא למשמר הכנסה,
נחלקו אלו י"ב חלות
שש אש, וכן בשכר
הבאה חתלקו אותם שש
המסמר הכנסה שש שש,
הוה פסוד כל דבר.
מן דירין לישנא קלירא הוא
מן דירין קוליר, כלומר
לא תמיס דילי כי הוי
לא לישנא בשבת אבא
דילין. ודחק אמר אבא
בציגא טב מקרא, כלומר

הנאה הבאה (נ"א): אהבה
(קרבן) בעשיו ואפליה (אין)
מופתים, חן הנאה קריות
שרים קטנו ואדם אכלה
מיר, חפץ וכו' בזה
באבילות, חן
דלת שריו צריכת אחר
עד שתחשבו, בזה
קריב ואלו הן פחות,
כן הורק, כן חלות
שוב לי וכן
בבית אהבה, אמר ר'
יהודה במופת חולקין,
ואיחבת ר' יהודה
ותבאר, כי המוסף
משם היוצא הן כלבו,
מ"ה הנכנס חולקין
בפסוק ויבא אברהם,
בזה לעולם
בדורם, כעשתה קרעה
חלולת סחורה, פ"י בילה,
שם השמירה, וספקא
שיש, שיש, שיש
לא באה בשבתה כמדת
לעולם עבודה, קמסה
חכמים בחלוקה ובטענה
פ"י בחלוקה,
שחולקת בדורם לעולם
ויאזן לפיכך בילה, חן
רומא לעולם, בטעה
קביעה, מירוש שריות
לכל משמר טבעה
בזל קרבה בקרקע,
שקדורין חבל
כרגל ודור ומכניס חבל
ההוא מבעב, ומשכין
חבל מעט מעט ומפלין
השור בניתוח דחיישין
לירושק אברים, ופרש
כלמוד ארץ ישראל ר'
חבל משו ר' יהודה
טבעה ששור רחוב
מכניס רצות לפסלון,
רשע במדות רשע
טבעה וזה לפרט
שם הדרים
אנא השפעתא כ"ד

בוצינא טאטא. מקרא. משל הדיוט הוא האומר לחכמו דלעת קטנה איז טעם קיך במחזור אס מרגל להניחה עד שגידלת ומיעשה קרא תניחה טוב לו ליטלה מיד שמה לאחר זמן ותחזר בו זה וזו שמה לא יעצרך אז לזה קיך פיי בוקטערס *ור"ת מפרש דעל כרחק בוצינא וקרא שני מינים הם דקשואין מתרגמינן בוצינא ודלעת היינו קרא כדמוכה בנדרים פרק הגזול מן המנובל (דף נ"א.) דלמרינן מאי דלעת המנובל קרא קרקחאי וקישואין ודילועין ב' מינים כדמוכה במסכת כלאים (פ"ג מ"ה) דתמן טעם אדם קישות ודלעת בתוך גומא א' ובלבד שמהא זו נוטה לצד זו וזו נוטה לצד זו ונוטה שער של זו לנאן ושער של זו לנאן ועוד ראייה מהא דלמרינן בפרק שלשה שאלנו (ברכות דף ע"ה.) בוצינא מפרשי' ידע משמע דלאחר שגמרה הפסיק נקרא בוצינא ואומר ר"ת הקישות מין פרי קטן מדלעת שמהמה להנבסל ויכול לתלושו מיד והדלעת גדולה ואינה ממחרת להנבסל ואין יכול לתלושה עד לאחר זמן ואזנה אדם דבר מועט לאלתר מדבר מרובה לאחר זמן וי:

הדרן עלך החליל

וסליקא לה מסכת סוכה

לסרדיט אחד ממלכי יוונים כשונכנסו יוונים להילכל היתה ממ על גבי המזבח ואמרה לוקוס לוקוס עד מתי אתה מכלה ממ ואי אתה עומד עליהם בשעת הדחק וכששמעו חכמים בד טבעתה וסתמו את חלונה ויש אומרים משמרתו שוהה לבא אחיו עמו ושימש תחתיו אע"פ ששכניו הרשעים לא נשתכרו נשכינה לעולם חולקת בדרום וישבב אחיו בצפון משמרתו שוהה לבא היינו דקנסין לכולה משמר אלא למ"ד שהמורה דתה משום ברתיה קנסין ליה לדידיה אמר אבי אין שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה מבוש אבוה ואימיה משמרתה אמר אביי אי לרשע אוי לשכניו טוב לצידיק טוב לצידיק אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו:

הדרן עלך החליל וסליקא לה מסכת סוכה

לוקוס. הוא זכר בגלגל יווני: וכששמו חכמים בדבר. לאחר שגברת די בית דרה קסמין לכולה משמרה: משמרו של בילגה שופה לכא. כשהגיע שנת עליהם: וכנס יסכב אחיו. קדר משמיות בילגה אחר יסכב וכשסכב יולא משמרתו ולא יאל לפיך קסוה: ואע"פ שכל סכניו הרשעים אל נאסכר יסכב: שילגה לעולם חוקק בדורם. ואפי' כשיוסין יסכב לעולם הלא תחולקי לפון: משום כרסיה קסמין ליה לרדיוה. כלומר אפי' לנאבו מי הלא משל הדיוט הוא מה שהמיוק מדבר בשוק מאביו או מאמו שמו אף (ו' ו'ה) כן. שואל ודברו כמו לא תיפוק לכו שואל (א' ד' ג' ע.) ובקדושין (ד' ע' ב:) כשהם תניא ויחור את האבנים ויבדלו (ד' ג' ע' ב') נגע צבאן שבמקומו שיהיו חולצין ולא צר בכליו חצירו להק שביעיה ממלא חצורו או לרשע או לרשע ומי (ו' ו'ה) כשהם תניא

החליל פרק חמישי סוכה

ב' וְהָיָה כִּרְצוֹן מֵאֵי עֲבֻדֵיהֶם. אדר' יהודה קאי דלמור הנכנס
ועול שבע: **כַּסֵּךְ הַנֶּפֶשׁ דְּלוֹטוֹ.** שמשמר הכנסם מגוף
הדלותות ערבית שפתח אותן משמר היציאה: **וְיִשְׂאֵל לֵב.** יוצא לנכנס:
לֵב בָּרֵךְ. הקר חוק זה מכאן שביל ישמירוהו אלףן אם תעול בעשו

שבע ואחיהו טול עמה בשוה כדי שחטול גם אחיה לשבת הנחלה בשוה. **דל** דל הסר כמו דל לבנה (ר"מ ע"ג) ודברסקין ברש מקבלם (דף ג' ע"ג) עשרתו קרנים איכא זל סוכה דל דפנות ליכא זל סוכה דל מעשר הכהנה (ר"מ דף ע"ג) **בולגא עכא מקרא**. משל היטות הוא האומר להכירי לזעת קטנה אינו נותן לך במחזור אם תרצה לחולשה עשיתי תלוש ואם תרצה להניחה עד שמיגדל ותעשה קרא היטות ויגדל טיול לו ליעלה מיד שמה לאחר מן יחטרו לו זה ואם שמה לא יעקרו זה לזה הי"ג גבי משמרות מי שראוי ליעול עכשו לא יתמין לשבת הנחלה: **ובמוספין חולקין**. כי היכי דפלגי בלחם הפנים משמח הנכנס והיולא פלגי פנים עורות המוספין של כל שבת:

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה בוצינא וכו'
ויד"ת בפירוש. פ"ן טורי
אאן מגילה דף יב ע"ב
תוס' ד"ה דאן דאמרי

מוסף רש"י

בוציא טבא מקרא.
בזינא דלעת קטנה קרא
דלעת גדולה, והאומר
לחבירו קה לך דלעת קטנה
בגינת, או המתן עד
שגדלו וקה גדולה, טוב לו
ליקח הקטנה מיד, כי לא
יזע מה יולד יום (בתרבות
(א) ע"ה) יזע מה יולד יום
מקרא דלמחר (תוספתא טו
הדרן ע"ה מסכת סוכה

רבינו חננאל (המש

[illegible]

הדרן עלד החליל וסלימא מסבתא דמוכח

ל' ד', ויש אומרים ד' של שש שש, שעליהן שוחטין את הקדשים.
כעות היו שם כנגד כ"ד משמרות [וכהונה, כ"ד חלונות היו שם כנגד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones